

Parents are slow in realising how unimportant the learning side of school is. Children, like adults, learn what they want to learn. All the prize-giving and marks and exams side-track proper personality development. Only pedants claim that learning from books is education.

Books are the least important apparatus in a school. All that any child needs is the three R's; the rest should be tools and clay and sports and theatre and paint and freedom.

Most of the schoolwork that adolescents do is simply a waste of time, of energy, of patience. It robs youth of its right to play and play and play; it puts old heads on young shoulders.

When I lecture to students at teacher training colleges and universities, I am often shocked at the ungrownupness of these lads and lasses stuffed with useless knowledge. They know a lot; they shine in dialectics; they can quote the classics – but in their outlook on life many of them are infants. For they have been taught to know, but have not been allowed to feel. These students are friendly, pleasant, eager, but something is lacking – the emotional factor, the power to subordinate thinking to feeling. I talk to these of a world they have missed and go on missing. Their textbooks do not deal with human character, or with love, or with freedom, or with self-determination. And so the system goes on, aiming only at standards of book learning – it goes on separating the head from the heart.

A.S. Neil Founder of the summerhill school

Ouders zijn traag in het realiseren van hoe onbelangrijk de lerende kant van school is.

Kinderen, net als volwassenen, leren wat ze willen leren. Alle de prijsuitreiking en de merken en examens zijspoor goede ontwikkeling van de persoonlijkheid. Alleen pedanten beweren dat het leren uit boeken is het onderwijs.

Boeken zijn het minst belangrijk apparaat in een school. Alles wat elk kind nodig heeft, is de drie R's, de rest moet gereedschappen en klei en sport en theater en verf en vrijheid.

Het grootste deel van het schoolwerk dat adolescenten te doen is gewoon een verspilling van tijd, energie, geduld. Het berooft jeugd van zijn recht om te spelen en te spelen en spelen, het brengt oud hoofden op jonge schouders.

Toen ik les aan studenten van lerarenopleidingen hogescholen en universiteiten, ben ik vaak geschokt door de ungrownupness van deze jongens en meisjes gevuld met nutteloze kennis. Ze weten veel, ze schitteren in de dialectiek, ze kunnen citeren de klassiekers - maar in hun kijk op het leven velen van hen zijn kinderen. Want zij hebben geleerd om te weten, maar zijn niet toegestaan om te voelen. Deze studenten zijn vriendelijk, gezellig, enthousiast, maar iets ontbreekt - de emotionele factor, de macht om het denken ondergeschikt te maken aan het gevoel. Ik praat met deze van een wereld die ze hebben gemist en gaan ontbreken. Hun leerboeken niet bezig met menselijk karakter, of met liefde, of met vrijheid, of met zelfbeschikking. En zo gaat het systeem op, met als doel alleen op de normen van het boek leren - het gaat over het scheiden van de kop van het hart.

A.S. Neil (author and founder of Summerhill school) www.summerhillschool.co.uk